

PRIS: TYP EN FEMMA...

MAJ 2003

Pirates Unite

ST PAULI OCH
SJÖRÖVARNA

WYDAH-
PROKLAMATIONEN

Plundra de rika!

Under 16- och 1700 talet utvecklades ett av historiens kanske mest intressanta demokratiska experiment. Det utvecklades inte av spränglärdade medelklassfilosofer eller av drömmande revolutionsledare. Det utvecklades av utstötta och föraktade från underklassen som byggde sitt eget alternativ. Ett liv utan överklassens förtryck. Ett liv där man tar tillbaka allt överklassen har stulit. Ett liv under den svarta dödskaflaggan! Under denna tid var Karibiens och Madagaskars pirater de sanna revolutionärerna, men de kommer aldrig hyllas i historieböckerna utan de kommer baktalas av alla de maktens nickedockor som gör allt för att behålla myten om att maktens status quo skulle vara någonting gott.

Första nummret av Pirates Unite kommer ut 1 maj 2003. 1:a maj firas till minne av åtta mördade anarkister. De mördades efter falska vittnesmål av den amerikanska statens lakejer anställda av ett företag som idag ingår i Securitas-koncernen. Och statsapparatusens stolta tradition går vidare. I bland annat Göteborg, Genua, Palestina, Baskien och Irlands sex grevskap har västvärldens våldsbänagenhet gentemot den egna befolkningens motstånd visats med all önskvärd tydlighet. Våldet staten utövat i dessa områden visar på att det mest hotfulla staten kan tänka sig är ett icke-hierarkiskt motstånd. Tänkare som Black Sam Bellamy, Emma Goldmann och James Connolly har alla blivit hånade och bespottade av maktens marionetter. Men de är föregångare för hela den frihetliga rörelse vi ser idag.

1 maj har idag tagits över av reformister, revisionister och andra makthungliga röda organisationer. 1 maj är den svarta fanans dag. Den svarta fanan liksom 1 maj har en längre och stoltare historia än den som utmålas av dessa parasiter på proletariatet. Redan på 1600-talet hissades den svarta fanan som ett avståndstagande mot blind lydighet och allsköns hierarkier. Vi håller den svarta fanan högt och vi ser till att våra martyrs orättvisa död inte försvinner i överhetens historieskrivning.

Vi är nutidens pirater! Vi för deras kamp vidare!

Det här är en tvådelad berättelse om Störtebecker och Vitalianerna som skrevs för Zombie, de svenska FC St. Pauli-supportrarnas medlemstidning.

Varför envisas Paulianerna att använda Jolly Roger?

Jolly Roger torde vara vanligare på Millentor än Paulis egna brun-vita flagga. Jolly Roger är en benämning som härstammar från 16- och 1700-talet. Exakt var och när uttrycket myntades vet man faktiskt inte. Jolly Roger är givetvis vad man kallar den svarta dödskallesflaggan med korslagda benknotor. Varför den kallas just Jolly Roger tvistar historikerna om än i denna dag. En kvalificerad gissning som många håller som trolig, är att namnet kommer från franskans Jolie Rouge ("Vackra röda") vilket sägs vara vad sjömännen kallade den röda flagga som

hissades i sjöstrid för att visa att man inte gav någon nåd, det vill säga att alla på den förlorande sidan avrättades och inga fångar togs. Om man däremot tog fångar hissades ofta istället en svart flagga som ett tecken på att det utsatta fartyget hade en möjlighet att överleva bara man gjorde som anfallaren sade. Dödskallesflaggan i sig dyker upp hos pirater i mitten/slutet på 1600-talet och förekommer både med andra motiv och färger än den "klassiska". Den ökände Svartskägg hade exempelvis ett helt skelett på flaggan och Bartholomew

Roberts hade ett porträtt av sig själv stående på två dödskallar.

Att FC St. Paulis supportrar har börjat använda den här symbolen har med all sannolikhet att göra med Hamburgs och norra Tysklands historia. Under slutet av 1300-talet dök nämligen en grupp pirater med ett Robin Hood-liknande rykte upp. Piraterna kallades Vitaliebröderna och de flesta härstammade från norra Tyskland. Vitaliebröderna bildades i samband med belägringen av Stockholm 1389. Albrekt av Mecklenburg var för

tillfället svensk kung och, kan man lugnt påstå, en tämligen impopulär sådan. Hans impopularitet ledde till att den svenska adeln med hjälp av framförallt Danmark inledde ett krig mot Albrekt. Albrekt åkte på dyngstryk och hamnade till slut med sina sista allierade i Stockholm som belägrades. För att undsätta Albrekt och Stockholm drog flera av hans tyska släktingar och vänner ihop en grupp tämligen vilda och bångstyriga unga män från den tyska lågadeln. Dessa ynglingar fick till uppgift att smuggla in förnödenheter, viktualier på äldre svenska, till Stockholm. De lyckades med sitt tilltag och fick därmed sitt namn, Viktualiebröderna eller Vitaliebröderna.

Albrekt däremot lyckades inte och fick lämna Stockholm och Sverige. Vad som hände med honom och Sverige sedan borde ni ha lärt er på mellanstadiet, dessutom har det inte med vår historia att göra. När belägringen av Stockholm var över hade Vitalierna inte längre något uppdrag men de trivdes med sitt äventyrliga liv och inledde en karriär som pirater.

Det som gjorde Vitaliebröderna speciella och gav dem deras "Robin Hood- rykte", var det faktum att de var de

första piraterna i den kristna historien som inte betalade sina besättningsmän en fast, om uppdraget var lyckat det vill säga, betalning på samma sätt som om det var ett fartyg i handelsflottan. Vitaliebröderna delade istället på vinsten, givetvis fick kapten och andra med högre befattning en större del av kakan, men alla delar var relaterade till vinsten. Var det senaste tilltaget inte fullt så lyckat fick även höjdarna vända på örena. Det var detta sätt att fördela bytet som gav dem det andra namn som

de är kända under, framförallt i Tyskland, “de Lijkdeelem” (stavningen är valfri eftersom det medeltida Tyskland, liksom det medeltida Sverige inte hade några stavningsregler). “De som delar lika” skulle man lite tafatt kunna översätta det till. I Friesland berättas det även historier om hur de delade med sig till de fattiga. Något som är betydligt svårare att belägga historiskt.

Bland kaptenerna är det framförallt en som gått till historien, Klaus Störtebecker. Han fick sitt namn, “Störtebecker”, eftersom han kunde svepa ett stop (som under medeltiden var betydligt större än dagens stop, minst en liter) utan att ta det från munnen. Störtebecker var dock inte ensam, det fanns även andra berömdheter såsom Mannteufel och fler till dessa. Men vår vän Klaus är dock

den mest kända och även den med starkast koppling till Hamburg.

Nu när vi fått upp nyfikenheten hos er för Störtebecker och de andra tar vi en paus i berättandet till nästa nummer, då historielektionen fortsätter med en mer ingående beskrivning av Störtebecker och det dessutom kommer med en förklaring till varför en av krogarna i Hamburg heter “Bunte Kuh”.

Mary Read och Anne Bonnie

Texten nedan är en av flera som skrevs av ledarmoten i Svenska Pirat Akademien Joacim Blomqvist för nättidningen Yelah under våren -02. Texterna publicerades också samlade i tryck under samma år tillsammans med texter som rörde piratkopiering(!).

De flesta av piraternas levnadstecknare har varit män. Många av dessa, har bara inte kunnat låta bli att spekulera i om de enda kvinnliga piraterna som nämns i Johnson's Pyrates, Anne Bonnie och Mary Read var lesbiska.

Det är ett antagande som haltar eftersom Anne Bonnie var förälskad i John Rackham, Calico Jack kallad. Samt det faktum att de båda kvinnorna undkom galgen av den enda orsak som kunde rädda livet på en dödsdömd, under 1700-talet, graviditet.

Anne Bonnie föddes cirka 1695 nära Cork i Irland. Hon var oäkta dotter till sin far som tjänstgjorde

som advokat. Det oäkta barnet var ett missgrepp, som enligt Daniel Defoe, tvingade fadern, Anne och den illegitima modern att emigrera till South Carolina, USA.

Gav upp sitt arv

Annie var den enda arvingen till ett stort arv men gav upp allt och rymde med James Bonnie. De två älskarna flydde till Bahamas där de benådades av guvernör Woodes Rogers, 1718. Anne som gillade både män och pengar blev konsekvent otrogen. Så mötte hon John Rackham - på en liten krog - en het och dimmig sommarnatt. De två fann varandra, sedan hon försäkrat sig om hans förakt för världslig

rikedom. När så Rogers hotade det nyblivna paret med piskan, stal de en slup och blev pirater tillsammans.

Defoe berättar att hon, klädd i sjömanskläder, slogs sida vid sida med sin älskare och andra manliga pirater. Ingen misstänkte att hon var kvinna, inte ens när hon lämnade piratskeppet på Kuba för att föda ett barn. Det var när Bonnie åter mönstrade på Rackhams skepp Curlew, som hon träffade Mary Read.

Uppfostrades till pojke

Mary Read var jämnårig med Bonnie och föddes i London, England. Hon uppfostrades till pojke. Förklädd till man tog Mary värvning på ett

skepp med destination Västindien som kapades av kapten Calico Jack. Hon accepterade hans erbjudande att ansluta sig till Curlews besättning. Där fanns redan Anne som tyckte att Mary var en söt pojke. När Bonnie försökte förföra Mary upptäckte hon att älskaren var en älskarinna.

Mary Read och Anne Bonnie seglade länge med Rackham och lyckades ta ett antal priser längs Jamaicas nordvästkust. Från ett av fartygen tog de den unga man som Mary blev förälskad i och som hon strax gifte sig med. Han visade sig snart värdelös i närstrid men ändå dum nog att hamna i gräl med en av piraterna. Som visats i Wydahs artiklar (Wydahs regelverk XV1), skulle ett sådant gräl avgöras med svärd och pistol i hamn. Det uppkomna grälet skulle därför avgöras så fort Curlew ankrat. Mary övertygade den ilska piraten att hon

skulle slåss i stället för sin man, varefter hon slog ihjäl mannens antagonist på ort och ställe.

Attackerade britterna ensam

I oktober 1720
attackerades Curlew

på order av Jamaicas guvernör av en brittisk slup. Curlew övermannades och endast tre pirater fortsatte motståndet: Anne Bonnie, Mary Read och en man. Det berättas att Read förgäves försökte få männen i besättningen att fatta mod genom

att huvudlöst ge sig på britten för egen hand, varpå hon dödade åtminstone en av fienden samt sårade ett antal. Till sist lyckades dock britten ta henne och resten av besättningen till fånga. Besättningen på Curlew dömdes till döden för piratverksamhet följande månad. När Rackham skulle föras till galgen, skriver Defoe, sade Bonnie till honom: ”Du som inte slagits som en man, ska rätteligen dö som en hund”. Både Read och Bonnie födde sina barn i fängelse. Read dog i fängelset strax efter förlossningen men ingen vet var Bonnie tog vägen.

Defoes historia om Bonnie och Read

är behäftad med en del problem. Dess spekulativa drag är tydliga men icke desto mindre har den tolkats som sann. Vissa delar av berättelsen är möjlig att bekräfta, andra har sagans skimmer, till exempel de pornografiska inslagen och den melodramatiska formen.

Deras kön var ingen hemlighet

Det förefaller vidare omöjligt att Bonnie och Read kunde hålla sina kön hemliga på trångbodd en liten slup, där de tolv i besättningen trängdes. Även om Rackham låtsades vara homosexuell, något som i sammanhanget inte var

konstigt, måste ändå de sanitära förhållandena till havs ha avslöjat kvinnorna. Alla visste självklart att Bonnie och Read var kvinnor. Det gör inte deras historia mindre märkvärdig, utan snarare tvärtom. Ingen vet hur vanligt förekommande kvinnliga pirater var men att två nämns i Johnson's Pyrates borgar sannolikt för att de var flera. Defoe var som krönikör, ett barn av sin tid och kvinnor sågs under 1700-talet som sekundära. Dessutom är Johnson's Pyrates ett tidsdokument och ingen helhetlig översikt.

The Song From
The Pirates Of The Carribean

Även känd som: Yo Ho, A pirates life for me

av: Xavier Atencio & George Burns

Yo Ho
Yo Ho
A Pirate's Life For Me
We Pillage And Plunder And We
Rifle And Loot
Drink Up Me Hearties Yo Ho
We Kidnap And Ravage And
Don't Give A Hoot
Drink Up Me Hearties Yo Ho

Yo Ho
Yo Ho
A Pirate's Life For Me
We Extort We Pilfer We Filch And
Sack
Drink Up Me Hearties Yo Ho
Maraud And Embezzle And Even
Hijack
Drink Up Me Hearties Yo Ho

Yo Ho
Yo Ho
A Pirate's Life For Me
We Kindle And Char, Inflamm And
Ignite
Drink Up Me Hearties Yo Ho
We Burn Up The City, We're Re-
ally A Fright
Drink Up Me Hearties Yo Ho
We're Rascals And Scoundrels,
Villains And Knaves

Drink Up Me Hearties Yo Ho
We're Devils And Black Sheep,
Really Bad Eggs
Drink Up Me Hearties Yo Ho

Yo Ho
Yo Ho
A Pirate's Life For Me
We're Beggars And Blighters
And Ne'er Do Well Cads Drink
Up Me Hearties Yo Ho
Aye But We Are Loved By Our
Mommies And Dads
Drink Up Me Hearties Yo Ho

Yo Ho
Yo Ho
A Pirate's Life For Me

Under sjöröveriets glansdagar sköttes de interna besluten på piratskeppen enligt de principer som idag skulle kallas direkt demokrati. Den "grundlag" och de ramar man höll sig till på skeppet fastslogs av skeppsartiklarna. De skeppsartiklar som återges här är de skeppsartiklar som med all sannolikhet fanns på skeppet Wydah vars kapten var den beryktade Black Sam Bellamy.

Wydahs regelverk

I. Varje man lyder under sig själv.

II. Varje man som svurit att hålla sig till dessa artiklar, och till sina skeppskamrater, ska rösta om betydelsefulla frågor. De som inte undertecknat skall heller inte rösta.

III. Kaptenen och företagets officerer skall väljas av en majoritet vid ett stormöte som sammanfaller med resan, eller vid sådant tillfälle då manskapet anser att det passar.

IV. Kaptenen är allsmäktig och inte möjlig att ifrågasätta under jakt eller under strid. Han kan slå, skära eller skjuta den som vägrar utföra hans order vid sådana tillfällen. Under alla andra omständigheter, måste kaptenen underordna sig votering, och följa majoriteten av företagets deltagare.

V. Varje man har lika rättighet till försörjning, eller alkohol vid alla tidpunkter för sitt nöjes skull, om inte knapphet gör det nödvändigt att ransonera för alla.

VI. Varje man ska rättvist kallas, i turordningen från företagets lista som innehåser av kvartersmästaren, om bord på priserna. Varje sådan gäst skall ha ett ombyte kläder från prisen. Den som först såg segel, ska ha den bästa pistolen, eller handeldvapnet om bord på henne.

VII. Kvartersmästaren måste vara första man ombord på varje pris: han ska separera sådant som kompaniet ska använda, och han skall anförtros bytet och skatterna, tills de delats ut. Han ska föra bok, som visar att varje man fått sin del. Och varje man kan ta ur bytet vad som är hans andel, när han så önskar.

VIII. Om någon man bedrar företaget, eller varandra, i pengars värde, ska han underkasta sig det straff manskapet anser passar.

IX. Varje man ska förvara sin musköt, pistol och huggare ren och i funktionsdugligt skick, på det att inspektion görs av kvartersmästaren.

X. Ingen kvinna eller pojke kan föras med skeppet.

XI Inga gifta män kan tvingas tjänstgöra i företagen.

XII. God inkvartering ska garanteras när det behövs.

XIII. Den som deserterar från skeppet, håller vad som helst hemligt för företaget, eller som deserterar från sin post under strid, skall straffas med döden, maroonering, eller med piskning som majoriteten anser lämpligt.

XIV. Inte ett ord ska skrivas av någon av företagets deltagare, såvida det inte skall publiceras offentligt på masten.

XV. Om några män inom företaget skulle slå eller på annat vis förgripa sig på varandra, på något vis, skall de underkasta sig sådant straff majoriteten anser passara. Varje mans gräl ska avgöras i hamn med svärd och pistol under överseende av kvartersmästaren.

XVI. Allt ljus måste släckas klockan 8 på kvällen. Efter detta klockslag, om någon fortsätter dricka, måste det ske på öppet däck. En man som röker pipa utan lock i lastrummet, eller tar ett tänd ljus ur en laterna, skall få känna Moses lag (40 och ett piskrapp) på bara ryggen. XVII. Ingen man får propagera för att vi ska förändra vår livsstil, förrän var och en av oss förtjänat 1000 pund.

XVIII. Om någon man skulle mista en lem, eller bli krympling, skall han ha 800 pieces of eight ur den allmänna skaffningen, och mindre för mindre skador, proportionerligt.

XIX. Kaptenen och kvartersmästaren skall få två andelar av en pris: skeppsmästaren, båtsmannen och gunnern, en och en halv andel: andra officerare skall ha en och en kvarts del. Alla andra som undertecknat skall ha varsin andel.

1717

Slagord och paroller

Vi kallas buckanjärer
och vi ska dricka bira
Å när vi plundrat
Maracaibo
ska vi ut och fira!

Internationell kriminalitet
Sjöröveriets kampenhet

Kapning,
Äntring,
Blodigt myteri!
Vägen till frihet är
Sjöröveri!

Ropen skalla
Kaparbrev åt alla!

Vem behöver
kommunist-kamrater
Vi är alla anarkist-
pirater!!

Inga snutar på våra
gater
Då får dom stryk utav
pirater!

Vi ska plundra era
hamnar!
Vi ska sänka era skepp!
Vi ska bränna hela stan!
Vi ska röja hela dan!
Vi är buckanjärerna från
huvudstan!

Nassesvin, bara våga
kom!
Hå,hå,hå och en flaska
med rom!

Vi kallas buckanjärer
Vi heter faktiskt så
å börjar ni mucka så fan
ska ni få
för vi ska visa flottan hur
äntringar går till
å ingenting ska flyta när
vi har slagit till

